

Preporod na Azusa street 1906 do 1909

Potem se bo zgodilo:

*Razlil bom svojega duha na vse meso
in prerokovali bodo vaši sinovi in vaše hčere,
vaši starčki bodo sanjali sanje,
vaši mladeniči bodo gledali videnja.*

Tudi na hlapce in dekle bom v tistih dneh razlil svojega duha.

Dajal bom čudežna znamenja na nebu in na zemlji, kri in ogenj in stebre dima.

Sonce se bo spremenilo v temo in luna v kri, preden pride Gospodov dan, veliki in strašni.

Zgodilo se bo: Vsak, kdor bo klical Gospodovo ime, bo rešen,

kajti na gori Sion in v Jeruzalemu bo rešitev, kakor je rekel Gospod,

in med preživelimi bodo tisti, ki jih Gospod kliče.

Joel 3

Preporod na ulici Azusa je bil pomemben katalizator binkoštnih in karizmatičnih gibanj po vsem svetu. Danes se eden od štirih kristjanov po vsem svetu opredeljuje kot binkoštni ali karizmatični. Apostol Pavel pravi, da se je Jezus med vstajenjem in vnebohodom prikazal več kot 500 ljudem ([1Kor 15,6](#)). Vendar je bilo na binkoštni dan v zgornji sobi navzočih le 120 ljudi. Pogosto sem se spraševal, kako se je počutilo 380 ljudi, ko so spoznali, da so zamudili trenutek svojega življenja - darovanje Duha v zgornji sobi.

Na prelomu 20. stoletja so se svetniki zbrali v drugi sobi in prejeli moč Svetega Duha. Poznamo jo pod imenom Azusa Street Mission, kjer se je zgodil preporod, ki je dejansko rodil binkoštništvo po vsem svetu. Večina članov binkoštnih in karizmatičnih gibanj lahko sledi svojim zgodovinskim koreninam in duhovni dediščini nazaj do misijona na ulici Azusa in prebujenja, ki je tri leta trajalo noč in dan.

Preporod v Azusi se je začel 9. aprila 1906. Deset dni pozneje je San Francisco v Kaliforniji prizadel močan potres, ki je uničil več kot 80 odstotkov mesta in ubil 3.000 ljudi. Toda, preporod Azusa je povzročil potres drugačne vrste - duhovni potres, ki še vedno pretresa svet -, katerega valovi in sunki so dosegli tretjo, četrto in peto generacijo ter zajemajo več kot 700 milijonov z Duhom izpolnjenih vernikov po vsem svetu.

Kaj so ti verniki imeli, kar potrebujemo danes? Vsaj pet stvari.

1) Velika lakota po Bogu

Moške in ženske v Azusa Street je gnala lakota - ne da bi vedeli o Bogu, ampak da bi ga spoznali; ne da bi slišali o Bogu, ampak da bi slišali Boga. Želeli so spoznati Gospoda v njegovi polnosti, od tod izraz „polni evangelij“. Vzeli so si k srcu, kar je Jezus izjavil o Duhu: da bodo vsakomur, ki veruje v Jezusa, iz njegovega osrčja tekle reke žive vode ([Jn 7,37-39](#)). Beseda potoki ali reke predstavlja precejšnje vodno telo, ki se silovito pretaka - teče iz notranjega jedra življenja. V Azusi, tako kot na Binkošti, so verniki doživeli to močno napolnitev s prejemom krsta in polnosti Svetega Duha ([Apd 2,4](#)).

V misijon na ulici Azusa so prišli v pričakovanju srečanja z Bogom. Zaradi tega pričakovanja in resničnosti Božje navzočnosti so pozabili na stvari, za katere se zdi, da so danes tako pomembne: dobro opremljena svetišča, lepo urejene in točne maše, gostujoči zvezdniški govorniki in pevci, homogenost in prehodi v višji socialni razred članov skupnosti, družbeno priznanje in cerkvena moč. Bog se ne ozira na ljudi. Misijona Azusa ne spoštuje nič bolj kot najboljšo katedralo na svetu. Nanj ne naredi vtisa kraj, ampak srce tistih, ki pridejo. Dokler kdo

od nas meni, da je poln in ničesar ne potrebuje, bomo preprečevali Bogu, da bi deloval v nas ali po nas. Bogate (ki ne potrebujejo „ničesar“) pošlje stran. Toda revnim - tistim, ki so lačni Njega, ki hrepenijo po tem, da bi Boga videli iz oči v oči -, podeli izkaz svoje navzočnosti.

2) Velika ljubezen drug do drugega

Preporod na ulici Azusa je bil priča rušenju ovir, ki običajno ločujejo ljudi med seboj: rase, razreda, spola, bogastva, jezika, izobrazbe, cerkvene pripadnosti in kulture. Predsedujoči starešina - črnski pridigar, slep na eno oko - po imenu William J. Seymour, je služil po božjem imenovanju in ne po politični manipulaciji.

William J. Seymour

Voditelji misijona apostolske vere

Misijon je imel integrirano vodstvo in skupnost ter, čeprav je bilo to desetletja pred ameriškim gibanjem za državljanske pravice, neverjetno malo diskriminacije. Ali je čudno, da s to ljubeznijo do Božje družine korenine večine binškoštnih denominacij in sodobne karizmatične prenove segajo v Azusa Street? Od tam se je bakla prenesla do današnjih dni.

Dodati moram, da je ameriško binškoštno gibanje popustilo kulturi z njenim rasizmom in zakoni o segregaciji ter da v naših cerkvah že desetletja ni živel večrasni in večkulturni vidik preporoda v Azusi. Toda v teh zadnjih dneh se himna iz Azuse ponovno udejanja: „Kjer krvna črta izpira barvno črto.“ Svet Ga bo spoznal, ne zato, ker se vsi strinjamo o vsem, ampak ker se imamo radi med seboj. Naše duhovno življenje je preveč individualistično, če ga zaznamuje le lakota po Bogu. Bog želi, da ne bi ljubili le Njega, ampak tudi drug drugega; da bi bili kot na binškoštni dan enotni. Ali je med nami ljubezen do naših bratov in sester? Za zatirane? Za grešnike? Za izobčence? Za ranjene? Za bogate in močne? Za nizke in uboge? Za drugačne? Ali nas bodo naše skupnosti spoznale po ljubezni?

3) Zavezanost Svetemu pismu kot Božji besedi

Ti zgodnji binkoštniki iz Azuse niso bili navdušeni nad izkušnjami zaradi samih izkušenj. Čeprav lahko v Azusi pokažemo na nekaj manjših napačnih poudarkov, je bilo njihovo prizadevanje za subjektivno in osebno izkušnjo z Bogom v mejah Božje pisane besede. Verjeli so, da Duh ne gre tja, kamor njegova beseda ne dovoljuje. Binkoštno gibanje je imelo težave z osebnostmi, ki kot resnico učijo stvari, ki jih ni v Božji besedi. Če nas kritizirajo, ker potrjujemo svoje izkušnje s tem, kar pravi Božja beseda, potem nosimo to kritiko kot častni znak. Preporod v Azusi je brez sramu razglašal, da je zanesljiva oporna črta resnice razodeta in zapisana Božja beseda. Starešino Seymourja in druge so ostro kritizirali, ker so „vse preverjali z Besedo“. Vendar se ti niso sramovali.

Namesto da se osredotočamo na najnovejšo modno muho, raje oznanjajmo izkušnje, ki jih potrjuje Sveto pismo, in naj bo Kristus v središču našega življenja, našega pričevanja, našega oznanjevanja in pridiganja.

4) Predanost evangelizaciji in misijonom, opolnomočenim z Duhom

Krst v Duhu, kot so ga razumeli v Azusi, ni bil namenjen zgolj osebnemu blagoslovu: njegov osrednji namen je bil opolnomočenje za služenje. To razlikovanje postane bistveno, ko razmišljamo o tem, kako nekateri iščejo Duha zaradi izkušnje in ne zaradi novega poguma in usposobljenosti za pričevanje.

Na prvi strani prve številke Apostolske vere (september 1906) so se zavzemali za zadevo misijonov in pošiljanja misijonarjev. Misije so bile v ospredju njihovega obstoja - začetek misijonskih poudarkov in darovanja v prvih urah. Niso pobirali darov; zadaj je bila zbiralna skrinjica, vendar to ni pomenilo, da darovanje ni bilo prisotno.

Iz Azuse je prihajal tok misijonarjev, duhovnikov in krščanskih delavcev. Zabeležite si: pomanjkanje misijonarske vneme pri kateri koli cerkvi ali cerkvenem voditelju je najbolj neposreden dokaz, da ni preporoda. Kjer ljudje nimajo Božjega srca za svet, nimajo Božje navzočnosti. Nihče ne more biti učenec Jezusa Kristusa in zanemariti Velikega poslanstva ([Mt 28,16-20](#)) ali ga obravnavati kot Veliki predlog. Pomanjkanje misijonskega poudarka pri katerem koli pastoru ali cerkvi bo na sodni dan neopravičljivo. Potrebujemo preporod misijonarske gorečnosti za vse narode tega sveta. Naj Gospod pomaga vsakemu z Duhom napolnjenemu verniku, da da svoje najzlahtnejše in najboljše, da bi s Kristusovim evangelijem prečkal oceane, jezike, kulture in državne meje. Če sta binkoštno in karizmatično gibanje kaj prispevala h Kristusovemu telesu, je to to: znamenja, čuda in čudeži, opisani v Novi zavezi, veljajo tudi za danes.

Binkoštna cerkev se mora za vsako ceno izogniti nevarnosti, da bi mislila, da je delo Cerkve mogoče opraviti samo s človeško močjo in iznajdljivostjo. Naši binkoštni in karizmatični predniki in prednice so imeli malo denarja in nič od sredstev, ki jih imamo danes. Hvala Bogu, da nam je v sedanji uri dal veliko več sredstev. Toda ta sredstva so orodja, ki jih moramo uporabljati, ne pa se nanje zanašati. Ne z našo močjo ali z našo oblastjo, ampak z njegovim Duhom.

5) Zavezanost k obnovi novozavezne Cerkve

Pred več kot tremi desetletji sem bil v Rimu in si ogledal Michelangelovo veliko fresko na stropu

Sikstinske kapele. Odšel sem zelo razočaran, saj je bil strop zelo temen, kar je bila posledica večstoletnega gorenja sveč, ki je povzročilo tanko plast saj. Pred kratkim sem ponovno obiskal Sikstinsko kapelo. V preteklih letih so jo očistili in zdaj Michelangelova barvna in detajlna pisanost zablesti v vsej svoji izvorni veličini. Temu so namenjene Binkošti. Skozi stoletja so plasti cerkvenega izročila, hladnosti in odpadništva zakrile čisto vitalnost, živ nauk in izkušnje vernikov iz prvega stoletja. Ideja binkošti je odstraniti madež teološkega in izkustvenega dima, ki je zameglil to, kar je Cerkev bila na svojem začetku.

Sodobno binkoštno izlitje je bilo zasnovano kot gibanje za obnovo: „Obnovimo Cerkev v tisto, kar je bila na začetku v smislu njenega nauka, poslanstva in izkušnje.“ Z drugimi besedami, kaj so prvi kristjani verjeli in kako so se obnašali? [Apd 2,42-47](#) nam to povejo. Med njimi in nami naj ne bo nobene ločnice. Verujmo, kar so verjeli oni, in se obnašajmo, kot so se obnašali oni.

Pionirji iz Azuse so želeli storiti eno stvar: vrniti se k cerkvi, ki je opisana v Novi zavezi. V drugi številki Apostolske vere, oktobra 1906, je bilo natisnjeno sporočilo z naslovom „Ta isti Jezus“. Njegova ugotovitev o odnosu sodobnega gibanja, opolnomočenega z Duhom, do Božjega preroškega namena je danes še pomembnejša kot takrat, ko so bile besede prvič podane: „Ko je Sveti Duh padel na sto dvajsetere, je bilo jutro razodetja Svetega Duha. Danes živimo v večernem času razodetja Svetega Duha. Kakor je bilo zjutraj, tako bo tudi zvečer. To je zadnji evangelizacijski klic tega dne.“

Naj Bog deluje med nami tako, da bo ulica Azusa le naliv v primerjavi s tem, kar On stori, ko daje poznejši dež v letih, ki so pred nami, če bo Jezus odložil svoj povratek!

[George O. Wood](#)